

kan ganske sikkert indrømme, at det i saa Tilfælde kunde være ønskeligt at have en fast Bestemmelse; men at det, selv om Foreningen kun har overtaget ganske enkelte Panter, skulde være en tvungen Sag for den at realisere inden en vis kort Tid, forekommer mig ikke at være ønskeligt. En saadan Bestemmelse vilde ofte, og uden at det i mindste Maade vilde være af nogen Interesse for Creditorerne og for den Sikkerhed, som de kunne ønske, kunne paaføre Foreningen Tab — det er min Overbeviisning —, og altsaa vil det ogsaa indirecte være til Skade for Creditforeningens Creditorer.

A. Sage: Det er ikke min Hensigt at opholde den ærede Forsamling med nogle Bemærkninger, som jeg ellers kunde have Grund til at fremsætte angaaende denne Sag, da det forekommer mig, at den nu er tilstrækkelig drøftet, og jeg skal derfor indskrænke mig til med et Par Ord at anmeldte, at jeg, dersom det ikke skeer fra de ærede Forslagsstilleres Side, til næste Behandling skal stille som Endring et Forslag om, at enhver Taxationsforretning skal med Mændenes Underskrift offentliggøres i vedkommende Stiftstidende 14 Dage, forinden Aaenet bevilges. Jeg er overbevist om, at den Control, der paa denne Maade fremkommer gennem den offentlige Bekjendtgjørelse af Taxationsforretningen, vil være langt solidere end alle andre Midler, man er istand til at finde paa. Dersom Mændene tager urimelig høit, ville de Interesserede blande sig deri, og der vil komme en saadan Underretning til Creditforeningen, at den vil tage sig iagt for at laane flere Penge ud i Eiendommen, end den virkelig kan svare til. Jeg er overbevist om, at der her hidtil har været en Mangel, som man ved denne Leilighed kunde faae afhjulpen.

Alberti: Af de foregaaende Talere har jeg ikke hørt Nogen levere noget Beviis, hentet fra de factiske Forhold, for, at vi trænge til en ny Landcreditsforening. Den eneste Taler, som gik ud paa at føre noget Beviis herfor, var det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Suel). Han henviste saaledes til, at de Panter, som Stifternes Creditforening

havde overtaget, ubelukkende vare Kjøbstadeien- domme. Jeg troer nu ikke, at dette er aldeles rigtigt; det er vel rigtigt, at Størstedelen af dem er Kjøbstadeiendomme, men hvorledes deri skulde ligge nogen Nødvendighed for at oprette en ny Landcreditsforening, kan jeg ikke see, eftersom vi have et modstaaende Exempel, nemlig den nørrejhvske Hypothekforening, som gif aldeles ind, og den havde dog blot med Landeiendomme at gjøre. Man sees altsaa, at man meget godt fra Erfaringen kan drage de forskjelligste Slutninger. Det ærede Medlem hittede, at Kjøbstad og Land ikke kunne gaae sammen i Henseende til Creditforeninger, men det er allerede blevet paaberaabt af Mindretallet, at Byen afgiver et slaaende Beviis for Urigligheden af denne Betragtning. Det er fremdeles blevet paastaet af det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds, at naar man lader taxere efter Forordningen af 7de Juni 1827, skulde man faae paalideligere Taxationsforretninger end efter Creditforenings- systemet. Men for det Første har jeg forslaaet de Statuter, som det ærede Medlem har været med at skrive, saaledes, at der ikke skal taxeres efter Forordningen af 1827, thi naar der taxeres efter denne, skal man have Netsbetjenten med, men Statutterne gaae ud paa, at der kun skal være to udmeldte Mænd; altsaa vil det ærede Medlem ikke have taxeret efter den Forordning, som han selv paaberaaber sig. Dernæst have vi i vore Creditforeningers Historic Exempler nok paa, hvorledes Taxationer, udførte efter Bestemmelserne i Forordningen af 1827, have været aldeles upaalidelige; paa samme Tid, da Stifternes Creditforening tog for høie Taxationer for gode i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne, paa samme Tid tog den kjøbenhavnske Centralkasse Taxationer efter Forordningen af 1827 over jhvske Landeiendomme for gode, som vare aldeles upaalidelige. Det var saadanne Taxationer, som bevirkede, at denne Kasse maatte lukke sig selv i. Det vilde desuden være en let Sag at fremdrage Historier fra private Creditforhold, som have faaet en vis Notorietet, og som bevise, at Taxationer efter Forordningen af 1827 kunne være aldeles upaalidelige, selv om de blive udførte under Tilsyn af Netsbetjente. Jeg troer, at det